

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

23 ianuarie 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Timofti Vladimir,

Judecători – Toma Nadejda, Țurcan Anatolie, Cobzac Elena, Boico Victor

a judecat în ședință, fără citarea părților, recursul ordinar declarat de către avocatul Răileanu Petru în numele inculpatului Perjuc Vladimir, prin care solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 16 ianuarie 2019, în cauza penală privindu-l pe

Perjuc Vladimir XXXXX, născut la XXXXX, originar și domiciliat în XXXXX.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. 06.01.2016 – 28.12.2016 (prima instanță);
2. 04.09.2017 – 22.03.2018 (instanța de apel);
3. 23.06.2018 – 31.07.2018 (instanța de recurs ordinar).
4. 13.09.2018 – 16.01.2019 (instanța de apel);
5. 22.08.2019 – 23.01.2020 (instanța de recurs ordinar).

Asupra recursului ordinar în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 28 decembrie 2016, Perjuc Vladimir, învinuit în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 188 alin. (2) lit. b), f) Cod penal, a fost achitat pe motiv că fapta nu a fost săvârșită de acesta.

Acțiunea civilă înaintată de partea vătămată Fedeniuc Alexandr către Perjuc Vladimir a fost respinsă.

Perjuc Valentin a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 287 alin. (1) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsă sub formă de închisoare pe termen de 2 ani 10 luni, cu ispășirea acesteia în penitenciar de tip semiînchis.

S-a dispus încasarea de la Perjuc Vladimir în beneficiul lui Rotaru Andrian prejudiciul moral în sumă de 1 000 lei.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că, Perjuc Vladimir se învinuiește în aceia că la 01 noiembrie 2015, în perioada de timp între orele 01.00 -

02.00, împreună cu alte persoane neidentificate de organul de urmărire penală, împărțind rolurile între ei și având scopul sustragerii de bunuri care aparțin altei persoane, s-au apropiat de cet. Fedeniuc Alexandr, i-au aplicat lovituri cu mâinile și picioarele pe diferite regiuni ale corpului cauzându-i conform raportului de expertiză medico-legală nr. 5398 din 02.11.2015 - plagă contuză la nivelul mucoasei buzei inferioare, echimoze și excoriații la nivelul feței, edem al țesuturilor moi cu excoriații la nivelul regiunii frontale, excoriații la nivelul articulației radio-carpale pe stânga, cu extindere suprafața palmară a mâinii stângi, care au fost cauzate prin acțiunea traumatică a unui obiect contondent dur, care se califică ca vătămare ușoară, i-au sustras în mod deschis un telefon mobil de model „Samsung Galaxy J5, Duos Black” nr. IMEI1: XXXXX și IMEI 2: XXXXX, în care activa cartela SIM nr. XXXXX, la preț de 5 500 lei MD, mijloace bănești în sumă de 190 lei MD, cartela de reducere compania „Orange”, „Darwin”, după care cu bunurile sustrase au părăsit locul infracțiunii.

Prin acțiunile ilicite i-a fost cauzat părții vătămate Fedeniuc Alexandr daună materială considerabilă în valoare de 5 690 lei.

Acțiunile inculpatului Perjuc Vladimir inițial au fost calificate conform art. 187 alin. (2) lit. b), e), f) Cod penal, jaful adică sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane, comisă de două sau mai multe persoane cu aplicarea violenței pentru viața și sănătatea persoanei cu cauzare de daune în proporții considerabile.

Prin ordonanța de modificare a învinuirii din 14 aprilie 2016, procurorul în Procuratura Rîșcani, mun. Chișinău, Ciobanu Valentina a constatat că inculpatul Perjuc Vladimir prin acțiunile sale intenționate a comis „tâlہarie” - adică atacul săvârșit asupra unei persoane în scopul sustragerii bunurilor, însoțită de aplicarea violenței periculoasă pentru viața și sănătatea persoanei, săvârșită de mai multe persoane, cu cauzarea de daune în proporții considerabile, adică infracțiunea prevăzută de art. 188 alin. (2) lit. b), f) Cod penal.

Tot el, Perjuc Vladimir la 28 septembrie 2015, în jurul orei 23.30 aflându-se pe str. Moldova, comuna Ciorescu din mun. Chișinău, în preajma localului „Alex”, fără careva motive, încălcând grosolan ordinea publică, manifestând o vădită lipsă de respect față de societate, printr-un cinism și obrăznicie deosebită, a aplicat violența fizică, manifestată prin aplicarea de lovituri pe diferite părți ale corpului, față de cet. Rotaru Andrian, în rezultatul căruia potrivit raportului de expertiză medico - legală nr. 4819 din 29.09.2015, cet. Rotaru Andrian i-au fost cauzate excoriație și edem a țesuturilor moi la nivelul buzei inferioare, excoriație la nivelul toracelui posterior, care au fost provocate prin acțiunea traumatică a unui obiect contondent dur, calificându-se ca vătămare neînsemnată.

Astfel, acțiunile inculpatului au fost încadrate în baza art. art. 287 alin. (1) Cod penal - *huliganismul, adică acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea*

publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor și acțiunile care, prin conținutul lor, se deosebesc printr-un cinism și obrăznicie deosebită.

3. Sentința primei instanțe a fost atacată cu apel de către procurorul în Procuratura mun. Chișinău (oficiul Principal), Ciobanu Valentina, care a solicitat casarea parțială a sentinței, în partea achitării inculpatului de sub învinuirea înaintată pe art. 188 alin. (2) lit. b), f) Cod penal și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care Perjuc Vladimir să fie recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 188 alin. (2) lit. b), f) Cod penal, cu stabilirea pedepsei sub formă de 8 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

Conform art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumularea parțială al pedepselor, a stabili lui Perjuc Vladimir pedeapsa definitivă de 9 ani închisoare cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

În susținerea apelului, procurorul a invocat că instanța de judecată a pus la baza sentinței de achitare, declarațiile inculpatului, care nu a recunoscut vinovăția pe capătul de acuzare prevăzut de art. 188 alin. (2) lit. b), f) Cod penal și care a negat săvârșirea infracțiunii, a depus declarații convenabile pentru el, mai mult ca atât acesta nu s-a prezentat ulterior în ședințe de judecată, fiind anunțat în căutare.

Instanța a examinat probele prezentate de procuror, însă eronat și subiectiv a dat apreciere circumstanțelor cauzei, care în mod direct se află în raport cu vinovăția inculpatului.

Nu s-a dat o apreciere justă și altor probe materiale cercetate, care de asemenea dovedesc vinovăția inculpatului, inclusiv procesele verbale de examinare a obiectelor din 23.12.2015 a descifrărilor telefonice a abonaților cu nr. X, care aparține părții vătămate Fedeniuc Alexandr și a abonatului cu nr. X, care aparține inculpatului.

Referitor la analiza conținutului declarațiilor martorului Russov Serghei care a plecat spre casă înainte de a fi atacat Alexandr Fedeniuc, nu pot servi temei de incriminare a faptei date anume lui Perjuc Vladimir, or martorul Russov Serghei într-adevăr nu a fost prezent în momentul atacului însă a comunicat că a doua zi partea vătămată pe la orele 07:00 dimineța a venit la el, avea fața cu leziuni și i-a povestit că i-a fost furat telefonul și pașaportul și a fost bătut de către Perjuc Vladimir.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 22 martie 2018, a fost admis apelul declarat de către procuror, s-a casat parțial sentința în partea achitării lui Perjuc Vladimir de sub învinuirea de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 188 alin. (2) lit. b) și f) Cod penal, în partea acțiunii civile și în partea pedepsei definitive, cu pronunțarea unei hotărâri noi, prin care:

Perjuc Vladimir a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 188 alin. (2) lit. b), f) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de la 8 ani închisoare cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Conform art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, lui Perjuc Vladimir i s-a stabilit pedeapsă definitivă sub formă de închisoare pe termen de 8 ani 6 luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

S-a admis acțiunea civilă înaintată de partea vătămată Fedeniuc Alexandr și s-a încasat de la inculpat în beneficiul acestuia - 5 690 lei cu titlu de prejudiciu material produs prin infracțiune.

În rest, sentința a fost menținută.

4.1. Pentru a decide astfel, instanța de apel a constatat: Perjuc Vladimir, la 01 noiembrie 2015, în perioada de timp între orele 01.00 - 02.00, împreună cu alte persoane neidentificate de organul de urmărire penală, împărțind rolurile între ei și având scopul sustragerii în mod deschis a bunurilor ce aparțin altei persoane, l-au atacat pe Fedeniuc Alexandr, născut la X, i-au aplicat lovituri cu mâinile și picioarele pe diferite regiuni ale corpului cauzându-i conform raportului de expertiză medico-legală nr. 5398 din 02 noiembrie 2015: plagă contuză la nivelul mucoasei buzei inferioare, echimoze și excoriații la nivelul feței, edem al țesuturilor moi cu excoriații la nivelul regiunii frontale, excoriații la nivelul articulației radio - carpale pe stânga, cu extindere pe suprafața palmară a mâinii stângi, care au fost cauzate prin acțiunea traumatică a unui obiect contondent dur, care se califică ca vătămare ușoară, i-au sustras în mod deschis un telefon mobil de model „Samsung Galaxy J5, Duos Black” nr. IMEI 1: XXXXX și IMEI 2: XXXXX, în care activa cartela SIM nr. X, la preț de 5 500 lei, mijloace bănești în sumă de 190 lei, cartela de reducere compania „Orange”, „Darwin”, după care cu bunurile sustrate au părăsit locul infracțiunii.

Prin acțiunile ilicite i-a fost cauzat părții vătămate Fedeniuc Alexandr o daună materială considerabilă în valoare de 5 690 lei.

Apreciind probele administrate, instanța de apel a considerat ca fiind dovedită vinovăția inculpatului în săvârșirea faptei criminale constatate prevăzute la art. 188 alin. (2), lit. b) și f) Cod penal. Totodată a menționat că nerecunoașterea vinovăției de către inculpat, nu echivalează cu achitarea acestuia, devreme ce probele prezentate în sprijinul învinuirii, cercetate și verificate în ședința instanței de apel, dovedesc cu certitudine săvârșirea infracțiunii imputate.

Versiunea inculpatului precum că la 01.11.2015 nu s-a întâlnit cu partea vătămată Fedeniuc Alexandr, fiind ocupat cu înmormântarea bunicii sale, a fost considerată declarativă, ce nu are acoperire probatorie și care urmărește scopul evitării răspunderii penale.

Instanța de apel a apreciat drept nefondate concluziile primei instanțe potrivit cărora din declarațiile părții vătămate Fedeniuc Alexandr nu rezultă cert că acesta l-a recunoscut pe inculpat or, partea vătămată indică direct la Perjuc Vladimir ca fiind

persoana care l-a atacat, l-a recunoscut după aspectul fizic, haine, locul în care s-a produs infracțiunea fiind iluminat.

Totodată, instanța de apel a reținut că eronat s-a ajuns la concluzia aprecierii declarațiilor martorului Russov Serghei or, acesta a relatat clar că a doua zi după incident, partea vătămată a fost la el în jurul orelor 07.00 relatându-i cele întâmplate, și anume a indicat la Perjuc Vladimir ca fiind una din persoanele care l-au agresat și care i-a sustras bunurile.

Soluționând chestiunea cu privire la pedeapsa penală aplicată inculpatului pe episodul din 01.11.2015, instanța de apel, a indicat că, inculpatul anterior a fost condamnat, antecedentele penale fiind stinse, infracțiunea prevăzută la articolul 188 alin. (2), lit. b) și f) Cod penal, potrivit art. 16 alin. (4) Cod penal, se clasifică ca fiind gravă. Ținând cont de circumstanțele cauzei, de persoana inculpatului, de gravitatea infracțiunii săvârșite, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării inculpatului, de scopul de prevenire a fenomenului infracțional, s-a considerat rațional și rezonabil să fie aplicată inculpatului pedeapsa cu închisoare, în limitele prevăzute de sancțiunea articolului incriminat, deoarece sunt întrunite condițiile prevăzute de lege care justifică aplicarea pedepsei respective.

De asemenea, instanța de apel a mai indicat că în speță sunt aplicabile prevederile art. 84 alin. (1) Cod penal, deoarece prin sentința atacată inculpatul a fost condamnat și în baza art. 287 alin. (1) Cod penal, în această parte sentința nefiind atacată.

Cu referire la acțiunea civilă înaintate de către partea vătămată Fedeniuc Alexandr, instanța de apel a menționat că acesta, în ședința de judecată în apel, a indicat că i-a fost cauzat un prejudiciu de 6 000 lei, însă instanța de apel, analizând materialele cauzei în raport cu suma solicitată de partea vătămată, a considerat oportun de a încasa de la inculpat în beneficiul lui Fedeniuc Alexandr 5 690 lei, cu titlu de prejudiciu material produs prin infracțiune.

Pe marginea cererii părții vătămate Rotaru Andrian și inculpatului, prezentate instanței de apel de către avocatul Lupu V. privind încetarea procesului penal pe art. 287 alin. (1) Cod penal, în legătură cu împăcarea părților, instanța nu s-a expus, în acest sens menționând că potrivit art. 409 alin. (1) Cod penal, instanța de apel judecă apelul numai cu privire la persoana care l-a declarat și la persoana care se referă declarația de apel și numai în raport cu calitatea pe care apelantul o are în proces. Prin urmare, s-a evidențiat că inculpatul nu a declarat apel împotriva sentinței, fapt ce prezumă că a fost de acord cu soluția dată de instanța de fond.

Subsidiar, instanța de apel a semnalat că urmărirea penală și judecata în fond s-au desfășurat cu respectarea procedurii prevăzute de lege, iar starea de fapt și de drept constatată de prima instanță cu privire la episodul din 28.09.2015, în baza art. 287 alin. (1) Cod penal, concordă cu circumstanțele stabilite și probele administrate,

relevante în cuprinsul sentinței, considerând corectă și pedeapsa aplicată inculpatului în baza art. 287 alin. (1) Cod penal, fiind în limitele legii.

5. Decizia instanței de apel a fost atacată cu recursuri ordinare de către:

5.1. Avocatul Răileanu Petru în numele inculpatului, indicând temeiul pentru recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, prin care a solicitat casarea deciziei și dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță, în alt complet de judecată, invocând:

- instanța de apel eronat a apreciat cumulul de probe administrat pe marginea învinuirii incriminate lui Perjuc Vladimir în baza art. 188 alin. (2) lit. b) și f) Cod penal.

- din materialele dosarului rezultă cu certitudine că fapta infracțională a avut loc, însă prima instanță, ținând cont de prevederile art. 389 alin. (1) Cod de procedură penală, care indică expres că sentința de condamnare poate fi adoptată numai în condiția în care în urma cercetării judecătorești vinovăția inculpatului de săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanță, a dispus achitarea inculpatului pe art. 188 alin. (2) lit. b) și f) Cod penal.

- prima instanță corect a reținut că în ședința de judecată partea acuzării nu a dovedit vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 188 alin. (2) lit. b) și f) Cod penal, fiind prezente doar presupuneri că el a comis această infracțiune, iar conform legislației, concluziile despre vinovăția persoanei în săvârșirea infracțiunii, nu pot fi întemeiate pe presupuneri.

5.2. Avocatul Lupu Victor în numele inculpatului, indicând temeiurile pentru recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 4), 6) și 8) Cod de procedură penală, prin care a solicitat casarea deciziei instanței de apel, cu menținerea sentinței în partea achitării lui Perjuc Vladimir de sub învinuirea înaintată în baza art. 188 alin. (2) lit. b) și f) Cod penal și încetarea procesului penal pe capătul de acuzare în baza art. 287 alin. (1) Cod penal, pe motivul împăcării părților, invocând:

- pe parcursul anchetei și cercetării judecătorești, partea vătămată Fedeniuc Alexandr a făcut trei declarații diferite, iar la momentul examinării cauzei penale divergențele constatate, nu au fost înlăturate;

- examinarea cauzei în instanța de apel a avut loc în lipsa inculpatului, care nu a fost audiat;

- declarațiile martorului Russov Serghei urmează a fi apreciate critic, deoarece acesta a relatat careva circumstanțe care le-a aflat din cuvintele părții vătămate Fedeniuc Alexandr. Russov Serghei nu a fost martor ocular la incidentul din 01.11.2015, mai mult acesta este persoană interesată, deoarece cu Fedeniuc Alexandr sunt prieteni din copilărie, iar în noaptea cu pricina era în stare de ebrietate;

- declarațiile unor martori puse la baza deciziei de către instanța de apel, țin de episodul din 28.09.2015 calificat la art. 287 alin. (1) Cod penal, iar declarațiile martorilor Perjuc Alefina, Mamolea Ecaterina și Sergiu Ghenadie țin de episodul

din 01.11.2015 calificat la art. 188 alin. (2) Cod penal, aceștia fiind de fapt martorii apărării, care demonstrează faptul că Perjuc Vladimir nu a săvârșit infracțiunea incriminată;

- instanța de apel incorect a pus la baza deciziei de condamnare a inculpatului procesul-verbal de confruntare din 05.11.2015, dintre partea vătămată Fedeniuc Alexandr și Perjuc Vladimir, deoarece acțiunea de confruntare nu a avut loc, Perjuc Vladimir, folosindu-se de dreptul său procesual, a refuzat să participe la acțiunea de urmărire penală respectivă;

- instanța de apel dispunând casarea sentinței de achitare fără ca procurorul să aducă probe noi în coraport cu fapta comisă, a încălcat prevederile art. 415 alin 2¹ Cod de procedură penală, fapt care de asemenea duce la casarea deciziei recurate;

- partea vătămată Fedeniuc Alexandr nu a prezentat nici o probă care ar dovedi prejudiciul material solicitat, suma acestuia apreciindu-se doar din cuvintele părții vătămate;

- un alt aspect care ar duce la casarea deciziei instanței de apel, este rejudecarea cauzei pe episodul din 28.09.2015 ce i se incriminează lui Perjuc Vladimir, pe care ultimul l-a recunoscut ca săvârșit.

6. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 31 iulie 2018, recursurile ordinare au fost admise, casată total decizia cu dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță, în alt complet de judecată.

6.1. Pentru a decide astfel, instanța de recurs a constatat că, instanța de apel și-a întemeiat decizia pe probele din dosar, care, doar în parte au fost verificate și consemnate în procesul verbal al ședinței de judecată a instanței de apel.

Astfel, instanța de recurs a indicat că deși au fost puse la baza deciziei de condamnare a inculpatului, aceste materiale nu au fost cercetate în ședința de judecată, și anume: declarațiile: inculpatului (f.d. 200, vol. I); părții vătămate Rotaru Adrian (f.d. 193, vol. I); martorului Titomir Nicolae (vol. I, f.d. 196-197); martorului Balaur Sergiu (vol. I, f.d. 198); martorului Perjuc Aleftina (vol. I, f.d. 202); martorului Sergiu Ghenadie (vol. I, f.d. 203); martorului Mamolea Ecaterina (vol. I, f.d. 201); procesul - verbal din 29 septembrie 2015 de cercetare la fața locului cu planșa fotografică anexată, potrivit căruia a fost supus cercetării locul comiterii infracțiunii (vol. I, f.d. 9-14); raportul de expertiză medico-legală nr. 4819 din 29 septembrie 2015, potrivit căruia cet. Rotaru Andrian i-au fost cauzate vătămări neînsemnate (vol. I, f.d. 39-40); procesul-verbal de confruntare din 10 noiembrie 2015 dintre Titomir Nicolae și Balaur Sergiu (vol. I, f.d. 86); procesul-verbal de confruntare din 10 noiembrie 2015 dintre Titomir Ivan și Balaur Sergiu (vol. I, f.d. 87), or după cum s-a menționat, instanța de apel nu este în drept să-și întemeieze concluziile sale pe probele cercetate de instanța de fond dacă ele nu au fost verificate în ședința de judecată a instanței de apel și nu au fost reflectate în procesul-verbal al ședinței de judecată, astfel încât s-a ajuns în situația în care probele puse la baza unei

sentințe de achitare a inculpatului au fost puse și la baza deciziei de condamnare a acestuia.

Colegiul penal lărgit a mai indicat că, lecturând decizia instanței de apel prin care Perjuc Vladimir a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 188 alin. (2) lit. b) și f) Cod penal, constată că incorect la baza acesteia au fost puse inclusiv probele care dovedesc comiterea de către inculpat a infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (1) Cod penal, infracțiune care inculpatul de fapt a și recunoscut-o. Mai mult ca atât, instanța de apel se expune și asupra vinovăției lui Perjuc Vladimir pe art. 287 alin. (1) Cod penal, prin ce depășește limitele apelului declarat, or prin declararea apelului se provoacă o verificare multilaterală de fapt și de drept a sentinței, verificare care se efectuează în măsura în care hotărârea a fost atacată, în baza materialelor din dosar doar în privința acelor fapte care au format obiectul judecării în prima instanță.

Totodată, în motivarea deciziei recurate, instanța de recurs a întrevăzut și careva contradicții, or la pct. 7.1. al acesteia instanța de apel a indicat că apelul se judecă conform procedurii prevăzute la art. 415 alin. (2¹) Cod de procedură penală, în partea ce vizează epizodul din 01.11.2015 comis de inculpat, pe când în pct. 17.1. - 17.4. din decizie, se expune și asupra învinuirii înaintate lui Perjuc Vladimir în baza art. 287 alin. (1) Cod penal, care nu a fost contestată de careva participant la proces.

La fel, instanța de recurs ordinar a conchis că, instanța de apel și-a argumentat soluția fără să aprecieze fiecare probă în parte și să se expună asupra admisibilității sau inadmisibilității acesteia, dar s-a limitat doar la fraze generale și deși a menționat prevederile art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală, care stipulează că fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, nu a respectat anume aceste prevederi la adoptarea deciziei.

7. La 24 octombrie 2018, inculpatul Perjuc Vladimir a depus apel la sentința Judecătorei Rîșcani, mun. Chișinău din 28 decembrie 2016, solicitând, repunerea în termen, casarea parțială a sentinței în partea în care a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (1) Cod penal, rejudecarea cauzei, pronunțarea unei hotărâri noi potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care să dispună încetarea procesului penal în privința inculpatului Perjuc Vladimir în baza art. 287 alin. (1) Cod penal, din motivul intervenirii Legii nr. 210 din 29.07.2016 privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova, invocând că, inculpatul a recunoscut vinovăția, conform art. 2 alin. (1) al Legii nr. 210 din 29.07.2016 – procesul penal încetează la faza de urmărire penală sau la cea de judecare referitor la infracțiunea săvârșită pînă la adoptarea prezentei legi pentru care Codul penal nr. 985-XV din 18 aprilie 2002 sau Codul penal aprobat prin Legea R.S.S. Moldovenești din 24 martie 1961 prevede în

calitate de pedeapsă principală maximă o pedeapsă nu mai aspră decît pedeapsa cu închisoare pe un termen de 7 ani, prima instanță corect a achitat inculpatul învinuit în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 188 alin. (2) lit. b), f) Cod penal.

8. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 16 ianuarie 2019:
S-a respins apelul declarat de către inculpat ca fiind depus peste termen.

S-a admis apelul declarat de către procuror, s-a casat sentința parțial, pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care:

Perjuc Vladimir a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 188 alin. (2) lit. b), f) Cod penal, stabilindu-i pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 8 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În baza art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, i s-a stabilit definitiv pedeapsa cu închisoare pe un termen de 9 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

S-a încasat de la inculpat în beneficiul părții vătămate Fedeniuc Alexandr suma de 5 690 lei cu titlu de prejudiciu cauzat prin infracțiune.

În rest s-a menținut sentința.

8.1 Pentru a decide astfel, instanța de apel a indicat:

8.1.1 Referitor la apelul declarat de către inculpat, instanța de apel a indicat că, inculpatul Perjuc Vladimir cunoștea despre sentința Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 28 decembrie 2016 la prima judecare a cauzei penale în ordine de apel (04.09.2017-22.03.2018), fapt ce rezultă din materialele cauzei, și anume din mandatul din 20.02.2018 rezultă că mama inculpatului - Alefina Perjuc a încheiat cu avocatul Lupu Victor contract de asistență juridică pentru apărarea intereselor lui Perjuc Vladimir în prezenta cauză (f.d. 29, vol. III), ulterior, din mandatul din 04.05.2018 rezultă că Perjuc Vladimir a încheiat cu avocatul Petru Răileanu contract de asistență juridică pentru apărarea intereselor sale (f.d. 63, vol. III). Totodată, în cadrul ședinței de judecată în instanța de apel, prin intermediul avocatului, la materialele cauzei penale a fost anexată cererea semnată de către inculpatul Perjuc Vladimir, prin care indică că dânsul a fost judecat în baza sentinței Judecătoriei Rîșcani din 28.12.2016, solicitând încetarea procesului penal în baza art. 287 alin. (1) Cod Penal și menținerea sentinței de achitare pe capătul de învinuire în baza art. 188 alin. (2) Cod Penal (f.d. 55, vol. III), astfel, inculpatul neexercitându-și dreptul de a contesta cu apel sentința, din care motive, instanța de apel a apreciat că cererea de apel depusă de inculpatul Perjuc Vladimir la data de 24 octombrie 2018 a fost declarată în afara termenului legal de 15 zile reglementat la prevederile art. 402 alin. (1), art. 403 alin. (1) Cod procedură penală, iar întârzierea nu a fost determinată de careva motive întemeiate.

Mai mult, instanța de apel notează că inculpatul Perjuc Vladimir a fost prezent la ședința de judecată în prima instanță, ulterior s-a eschivat de a se prezenta la

ședință, deci dânsul cunoștea despre desfășurarea cauzei penale, iar motivele de neprezentare a acestuia sunt imputabile dânsului. Respectiv, sentința a fost plasată în mod public pe site-ul oficial al instanței de judecată, iar inculpatul, fie personal, fie prin intermediul apărătorului putea să facă cunoștință cu conținutul sentinței și în termen legal să-și formuleze dezacordul cu aceasta.

8.1.2 Referitor la apelul declarat de către procuror, instanța de apel a constatat că, *inculpatul Perjuc Vladimir, la data de 01.11.2015, în perioada de timp orele 01:00 și 02:00, împreună cu alte persoane neidentificate de organul de urmărire penală, împărțind rolurile între ei și având scopul sustragerii de bunuri care aparțin altei persoane, s-au apropiat de cet. Fedeniuc Alexandr, i-au aplicat lovituri cu mâinile și picioarele pe diferite regiuni ale corpului cauzându-i conform raportului de expertiză medico-legală nr. 5398 din 02.11.2015 - plagă confuză la nivelul mucoasei buzei inferioare, echimoze și excoriații la nivelul feței, edem al țesuturilor moi cu excoriații la nivelul regiunii frontale, excoriații la nivelul articulației radio-carpale pe stânga, cu extindere suprafața palmară a mâinii stângi, care au fost cauzate prin acțiunea traumatică a unui obiect contondent dur și în baza acestui criteriu, se califică ca vătămare ușoară, i-au sustras în mod deschis un telefon mobil de model „ Samsung Galaxy J5, Duos Black” nr. IMEI1: XXXXX și IMEI2: XXXXX, în care activa cartela SIM nr. X, la preț de 5500 lei MD, mijloace bănești în sumă de 190 lei MD, cartela de reducere compania „ Orange”, „Darwin”, după care cu bunurile sustrase au părăsit locul infracțiunii. Prin acțiunile ilicite i-a fost cauzat părții vătămate Fedeniuc Alexandr o daună materială considerabilă în valoare de 5690 lei MD.*

Instanța de apel analizând probele administrate în cursul de urmărire penală și în cadrul cercetării judecătorești în prima instanță, cercetate și verificate în instanța de apel, prin prisma pertinentei, concludentei, utilității și veridicității, iar în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor consideră că acțiunile infracționale ale inculpatului Perjuc Vladimir cuprind elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de: **art. 188 alin. (2), lit. b), f) Cod penal - tâlhărie, adică atacul săvârșit asupra unei persoane în scopul sustragerii bunurilor, însoțită de aplicarea violenței periculoasă pentru viața și sănătatea persoanei, săvârșită de mai multe persoane, cu cauzarea de daune în proporții considerabile.**

În acest sens, instanța de apel a indicat că, deși inculpatul Perjuc Vladimir nu a recunoscut vina în comiterea infracțiunii incriminate pe art. 188 alin. (2), lit. b), f) Cod penal, vinovăția acestuia este pe deplin dovedită prin probele prezentate de către partea acuzării:

- declarațiile părții vătămate Fedeniuc Alexandr care în cadrul ședinței de judecată în prima instanță a declarat că într-o seară împreună cu un prieten a mers în barul din com. Ciorescu. A intrat de la început într-un bar, după care a plecat la barul „Alex” și a stat acolo ceva timp. Prietenul lui a ieșit afară și nu s-a întors aproximativ

15 minute și a înțeles că a plecat acasă. El a achitat și a plecat și el. Trecând pe lângă garaje a simțit o lovitură după cap, de la ce a căzut în genunchi, după care aplecându-se lângă el și spunând: „Mă ții minte pe mine?”, și l-a cunoscut pe Vladimir Perjuc, după care l-a doborât jos și a început să-l lovească cu picioarele. A înțeles după numărul de lovituri că nu este numai o persoană, deoarece loviturile erau în mai multe părți deodată, iar ca rezultat a pierdut cunoștința... Pe Vladimir Perjuc îl cunoaște de mic copil, iar în anul 2008 a fost o neînțelegere între ei, i-a spart maxilarul...;

- declarațiile martorului Serghei Russov care în cadrul ședinței de judecată în prima instanță a declarat că ..... Cu Perjuc Vladimir anterior au fost mai multe conflicte și cunoaște că cu aproximativ cu 5 ani în urmă a avut un conflict, deoarece l-a lovit pe Fedeniuc Alexandr și i-a spart maxilarul.....;

- procesul – verbal de cercetare la fața locului din 01.11.2015;

- raportul de expertiză medico-legală nr. 5398 din 02.11.2015;

- procesul – verbal de examinare a obiectului din 23.12.2015 în cadrul căruia au fost examinate descifrările computerizate ale apelurilor telefonice în regim de intrare-ieșire a companiei SA „Orange” de la numărul de IMEI: X și numerelor de telefon X prin care se constată că acesta a fost în aria de acoperire a acestei companii de telecomunicații de la 30.05.2015 ora 17:49:58 până la 01.11.2015 ora 00:02:32 cu numărul de telefon introdus X, ultima apariție a fost în celula nr. 50883, 3G Ciorescu, după care a dispărut. În urma cercetării descifrărilor computerizate ale apelurilor telefonice în regim de intrare-ieșire a companiei SA „Moldcell” de la numărul de IMEI: X, IMEI: X prin care se constată că nu a apărut în aria de acoperire a acestei companii de comunicații;

- procesul-verbal de examinare a obiectului din 23.12.2015 în cadrul căruia au fost examinate descifrările computerizate ale apelurilor telefonice în regim de intrare-ieșire a companiei SA „Orange”, de la numărul X prin care se constată că acesta a fost în aria de acoperire a acestei companii de comunicații de la 30.10.2015 ora 08:17:30 până la 23.11.2015 ora 14:33:14, la 31.10.2015 ora 23:49:52, numărul de telefon X s-a aflat în celula 3g Goianul Nou până la 01.11.2015 ora 01:56:40, după care apare în celula nr. 50883, 3G Ciorescu;

Instanța de apel a conchis că prima instanță nu a verificat complet, sub toate aspectele și în mod obiectiv circumstanțele cauzei, nu a dat probelor administrate o apreciere legală din punct de vedere al pertinentei, concludentei, utilității și veridicității, iar toate în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor și, prin urmare, eronat concluzionând despre achitarea inculpatului, pe motiv că fapta nu a fost săvârșită de inculpat.

Așadar, cu referire la ansamblul de probe administrate de acuzatorul de stat privind stabilirea vinovăției inculpatului Perjuc Vladimir în privința comiterii infracțiunii prevăzute de art. 188 alin. (2), lit. b), f) Cod penal, instanța de apel a

constatat că acuzatorul de stat a acumulat suficiente probe pertinente și concludente care atestă culpabilitatea inculpatului.

Instanța de apel a conchis că, declarațiile părții vătămate Fedeniuc Alexandr sunt în coroborare cu declarațiile martorului Russov Serghei și cu procesul-verbal de examinare a obiectului din 23.12.2015 a descifrărilor telefonice a abonatului cu nr. X (care aparține părții vătămate Fedeniuc Alexandr) și potrivit căruia s-a stabilit că: acesta a fost în aria de acoperire a acestei companii de comunicații de la 30.10.2015 ora 08:17:30 până la 23.11.2015 ora 14:33:14, la 31.10.2015 ora 23:49:52, numărul de telefon X s-a aflat în celula 3g Goianul Nou până la 01.11.2015 ora 01:56:40, după care apare în celula nr. 50883, 3G Ciorescu, precum și cu procesul-verbal de examinare a obiectului din 23.12.2015 a descifrărilor telefonice a abonatului nr. X (care aparține inculpatului Perjuc Vladimir) și potrivit căruia s-a stabilit că: acesta a fost în aria de acoperire a acestei companii de telecomunicații de la 30.05.2015 ora 17:49:58 până la 01.11.2015 ora 00:02:32 cu numărul de telefon introdus X, ultima apariție a fost în celula nr. 50883, 3G Ciorescu, după care a dispărut.

Totodată, instanța de apel nu a reținut ca pertinentă motivarea primei instanțe referitor la faptul că starea psiho-funcțională a organismului survenit în urma consumului de alcool de către partea vătămată i-ar fi permis ultimei recunoașterea numai după glas a inculpatului Vladimir Perjuc, or, partea vătămată nici nu a negat faptul consumului de alcool, sincer a confirmat atât în cadrul urmăririi penale cât și în ședința de judecată că a servit în acea seară alcool cu martorul Russov Serghei, însă el conștientiza ce se întâmplă în jur.

Acest fapt este confirmat și prin declarațiile martorului Russov Serghei care a declarat că „Fedeniuc Alexandr era mai treaz decât dânsul și poate să își dea seama când era în stare de ebrietate”.

În ceea ce privește declarațiile martorilor Perjuc Alefina, Sergiu Iliin și Mamolea Ecaterina, instanța de apel a apreciat critic declarațiile acestor martori, pe motiv că aceștia sunt în relații de rudenie și prietenie cu inculpatul, respectiv, acestea sunt persoane cointeresate și au făcut declarații în scop de apărare a inculpatului.

La individualizarea pedepsei în privința inculpatului Perjuc Vladimir pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 188 alin. (2), lit. lit. b), f) Cod penal, instanța de apel ținând cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunilor săvârșite, de persoana celui vinovat și de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea penală, astfel reținând faptul că, inculpatul Perjuc Vladimir nu a recunoscut vina în comiterea faptei infracționale incriminate acestuia că, infracțiunea comisă se califică ca infracțiune gravă, că în privința acestuia nu au fost reținute careva circumstanțe atenuante și nici agravante, anterior a fost judecat, antecedente penale stinse, a aplicat inculpatului Perjuc Vladimir pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 188 alin. (2), lit. lit. b), f) Cod penal pedeapsa sub formă

de închisoare pe un termen de 8 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Referitor la prejudiciul material, instanța de apel a indicat, în cadrul procesului penal partea vătămată Fedeniuc Alexandr a înaintat acțiune civilă prin care a solicitat încasarea de la inculpatul Perjuc Vladimir a prejudiciului material în sumă de 7400 lei(f.d. 20, vol. II), în cadrul ședinței de judecată în instanța de apel partea vătămată Fedeniuc Alexandr a indicat că prejudiciul material în sumă de 5 800 lei nu i-a fost recuperat.

9. Decizia instanței de apel, este atacată cu recurs ordinar de către avocatul Răileanu Petru în numele inculpatului, indicând temeiul pentru recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, prin care solicită, casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 16.01.2019, rejudecarea cauzei cu dispunerea rejudecării cauzei în instanța de apel, invocând:

- prima instanță corect a reținut că, declarațiile părții vătămate date în cadrul cercetării judecătorești și cele date la urmărirea penală diferă și corespunzător nu pot fi apreciate convingător drept probă în vederea condamnării inculpatului pentru infracțiunea imputată;

- prima instanță corect a reținut că atât în cadrul urmăririi penale cât și în faza de cercetare judecătorească martorul Serghei Russov și-a menținut declarațiile date, însă ținând cont de faptul că ultimul a plecat spre casă înainte de a fi atacat Alexandru Fedeniuc, nu pot servi temei de încredințare a faptei date anume lui Perjuc V.;

- prima instanță corect a apreciat critic și proba acuzării privind cercetarea la locul faptei, având în vedere că partea vătămată Fedeniuc A. în cadrul ședinței de judecată a declarat că locul cercetat nu corespunde cu locul unde a fost atacat. Or, nu a făcut cunoștință cu materialele cauzei însă fotografiile anexate f.d 9,10,11 nu corespund locului faptei;

- prima instanță corect a constatat că se reliefează un aspect esențial în cauză, respectiv împrejurarea că fapta a fost pusă pe seama inculpatului numai pe baza declarațiilor părții vătămate și a unor concluzii ale acuzării care nu au alt suport probator, plecând de la premisa că inculpatul a fost recunoscut numai după voce de către partea vătămată care se afla în stare de ebrietate, materialul probator administrat, nu este de natură să răstoarne prezumția de nevinovăție, probele incerte nefiind în măsură să convingă instanța că inculpatul a săvârșit fapta;

- prima instanță corect a reținut că în ședința de judecată partea acuzării nu a dovedit vinovăția inculpatului Perjuc V. în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 188 alin. (2) lit. b), f) Cod penal, fiind prezente doar presupuneri că el a comis această infracțiune, iar concluziile despre vinovăția persoanei în săvârșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri;

- instanța de apel neîntemeiat a respins ca fiind depus peste termen apelul declarat de Perjuc V. deoarece ultimul a lipsit atât la judecarea, cât și la pronunțarea sentinței și nu a fost informat despre adoptarea sentinței.

10. La recursul ordinar declarat, în conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, a depus referință procurorul în Secția reprezentarea învinuirii în Curtea Supremă de Justiție, prin care a manifestat dezacordul cu recursul înaintat, a solicitat respingerea recursului motivând prin faptul că este vădit neîntemeiat și lipsit de temeiuri legale, or, instanța de apel s-a pronunțat asupra tuturor motivelor.

Mai mult, a indicat că din conținutul recursului se evidențiază că recurentul își motivează contestația exclusiv prin dezacordul cu modalitatea de apreciere a probelor, însă motivele de reapreciere a materialului probatoriu nu se conțin în temeiurile prevăzute de art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală.

11. Judecând recursul ordinar în baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit constată că acesta urmează a fi admis din alte motive decât cele indicate în recurs.

În speță se constată că recurentul s-a conformat prevederilor art. 422 Cod de procedură penală și a declarat recursul ordinar în termen.

Conform prevederilor art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța de recurs este în drept să admită recursul, să caseze total hotărârea atacată, să rejudece cauza și să pronunțe o nouă hotărâre, dacă nu se agravează situația condamnatului.

Potrivit prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent. Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

În sensul prevederilor din art. 414 alin. (1), 417 alin. (1) pct. 8), 419 Cod de procedură penală și a jurisprudenței naționale, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel. Instanța de apel se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel.

În același context, Colegiul penal lărgit menționează, că hotărârile pronunțate de instanțele ierarhic inferioare trebuie să fie motivate atât în fapt, cât și în drept, în corespundere cu prevederile legislației în vigoare. Necesită a se avea în vedere că nu numai nemotivarea hotărârii, dar și motivarea superficială sau motivarea în termeni vagi – evazivi, reprezintă motiv de casare.

Colegiul penal lărgit, lecturând textul recursului reține că, recurentul invocând temeiul prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, pledează asupra restituirii cauzei la rejudecare.

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub aceste aspecte, Colegiul penal lărgit, reține că temeiul de recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, nu s-a confirmat în instanța de recurs, argumentând în acest context următoarele.

Verificând probatoriul administrat în cauză prin prisma opiniei recurentului, în sensul că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărîrii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, Colegiul penal lărgit o consideră ca întemeiată.

Astfel, ce ține de temeiul de recurs indicat de recurent, prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, în sensul că *„instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor pe care se întemeiază soluția, ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărîrii sau aceasta este expusă neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt care a afectat soluția instanței”*, Colegiul penal lărgit constată că acesta nu și-a găsit confirmarea, dat fiind faptul că, instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art. 414 alin. (1), 417 alin. (1) pct. 8), 419 Cod de procedură penală și prin hotărârea adoptată (f.d. 176 – 188 v. III) s-a pronunțat asupra tuturor motivelor relevante invocate în apelul declarat, decizia instanței de apel cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția și în partea contestată de recurent în prezentul recurs, fiind reflectate clar motivele pe care se întemeiază soluția instanței de apel în privința casării parțiale a sentinței primei instanțe cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care inculpatul Perjuc Vladimir a fost recunoscut vinovat și în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 188 alin. (2) lit. b), f) Cod penal, soluție întemeiată pe cumulul de probe, cercetate, verificate și apreciate just prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar toate probele în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, fără a fi admisă vreo eroare de fapt sau de drept ce ar afecta legalitatea deciziei instanței de apel, fapt ce determină lipsa unor temeiuri justificative de a interveni în decizia instanței de apel sub aspectele contestate.

Colegiul penal lărgit indică că, instanța de apel reținând circumstanțele de fapt ale cauzei și-a motivat concluzia prin cumulul de probe administrate în cauză, cărora le-a dat o apreciere justă și obiectivă, prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept.

Colegiul penal lărgit statuează că, alegațiile recurentului precum că: „prima instanță corect a reținut că, declarațiile părții vătămate date în cadrul cercetării judecătorești și cele date la urmărirea penală diferă și corespunzător nu pot fi apreciate convingător drept probă în vederea condamnării inculpatului pentru infracțiunea imputată” și că: „prima instanță corect a constatat că se reliefează un aspect esențial în cauză, respectiv împrejurarea că fapta a fost pusă pe seama inculpatului numai pe baza declarațiilor părții vătămate și a unor concluzii ale acușării care nu au alt suport probator, plecînd de la premisa că inculpatul a fost recunoscut numai după voce de către partea vătămată care se afla în stare de ebrietate, materialul probator administrat, nu este de natură să răstoarne prezumția de nevinovăție, probele incerte nefiind în măsură să convingă instanța că inculpatul a săvîrșit fapta”, au fost invocate și în instanța de apel asupra căruia s-a motivat: „*Colegiul Penal apreciază că instanța de fond stabilind divergențe între declarațiile părții vătămate Fedeniuc Alexandr date la faza urmării penale și în instanța de fond nu le-a elucidat prin aprecierea acestora în coroborare cu alte probe administrate la urmărirea penală.*

Or, în cadrul ședinței de judecată în instanța de fond partea vătămată Fedeniuc Alexandr a confirmat că l-a recunoscut pe Perjuc Vladimir, pe care îl cunoștea, dat fiind faptul că anterior au mai avut un conflict.

Declarațiile părții vătămate Fedeniuc Alexandr care la faza urmării penale a indicat precum că în timpul când era bătut, unul din persoanele respective i-a spus „Tu pe mine mă ții minte? El l-a recunoscut pe Vladimir Perjuc după voce, însă nu este sigur 100%. La fel, el nu a putut să răspundă cu ceva, iar fețele persoanelor care l-au bătut nu le-a văzut și nici nu le poate descrie, deoarece se afla cu fața la pământ, iar ulterior tot el a hotărât să plece la poliție”, instanța de apel nu le poate reține în sensul că acestea dovedesc că fapta de tâlhărie nu a fost comisă de inculpatul Perjuc Vladimir, or, declarațiile părții vătămate date atât la faza urmării penale, cât și în instanța de fond apreciate prin coroborare cu procesul-verbal de examinare a obiectului din 23.12.2015 a descifrărilor telefonice a abonatului cu nr. 067677645 (care aparține părții vătămate Fedeniuc Alexandr) și a procesului-verbal de examinare a obiectului din 23.12.2015 a descifrărilor telefonice a abonatului nr. 068336432 (care aparține inculpatului Perjuc Vladimir) demonstrează că inculpatul Perjuc Vladimir a comis atacul asupra părții vătămate în scopul sustragerii bunurilor, însoțit de aplicarea violenței periculoasă pentru viața și sănătatea persoanei, săvârșită de mai multe persoane și cu cauzarea de daune în proporții considerabile.

Instanța de apel notează că prima instanță a încălcat modul de apreciere a probelor prin prisma art. 101 Cod procedură penală, or, aceasta nu a supus aprecierii probelor administrate la faza urmării penale și anume a procesului-verbal de examinare a obiectului din 23.12.2015 a descifrărilor telefonice a

abonatului cu nr. 067677645 și a procesului-verbal de examinare a obiectului din 23.12.2015 a descifrărilor telefonice a abonatului nr. 068336432.

Totodată, instanța de apel nu va reține ca pertinentă motivarea instanței de fond referitor la faptul că starea psiho-funcțională a organismului survenit în urma consumului de alcool de către partea vătămată i-ar fi permis ultimei recunoașterea numai după glas a inculpatului Vladimir Perjuc, or, partea vătămată nici nu a negat faptul consumului de alcool, sincer a confirmat atât în cadrul urmăririi penale cât și în ședința de judecată că a servit în acea seară alcool cu martorul Russov Serghei, însă el conștientiza ce se întâmplă în jur.

Acest fapt este confirmat și prin declarațiile martorului Russov Serghei care a declarat că „Fedeniuc Alexandr era mai treaz decât dânsul și putea să își dea seama când era în stare de ebrietate”.

Cât ține de argumentul recurentului precum că „prima instanță corect a reținut că în ședința de judecată partea acuzării nu a dovedit vinovăția inculpatului Perjuc V. în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 188 alin. (2) lit. b), f) Cod penal, fiind prezente doar presupuneri că el a comis această infracțiune, iar concluziile despre vinovăția persoanei în săvârșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri” Colegiul penal lărgit menționează că nu pot fi acceptate, fiind declarative, în acest sens susținând concluziile instanței de apel: „Colegiul Penal atestă că instanța de fond nu a verificat complet, sub toate aspectele și în mod obiectiv circumstanțele cauzei, nu a dat probelor administrate o apreciere legală din punct de vedere al pertinentei, concludentei, utilității și veridicității, iar toate în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor și, prin urmare, eronat concluzionând despre achitarea inculpatului, pe motiv că fapta nu a fost săvârșită de inculpat.

În acest sens, instanța de apel reține ca fiind pertinente și concludente declarațiile părții vătămate Fedeniuc Alexandr care a declarat că trecând pe lângă garaje a simțit o lovitură după cap, de la ce a căzut în genunchi, după care aplecându-se lângă el și spunând: „Mă ții minte pe mine?” și l-a recunoscut pe Vladimir Perjuc, după care l-a doborât jos și a început să-l lovească cu picioarele. A înțeles după numărul de lovituri că nu este numai o persoană, deoarece loviturile erau în mai multe părți deodată, iar ca rezultat a pierdut cunoștința. Când și-a revenit în jurul lui era poliția. Până la acel moment avea cu el telefonul și pașaportul, însă i-au rămas doar banii din buzunarul din spate.

Instanța de apel apreciază declarațiile părții vătămate Fedeniuc Alexandr în coroborare cu declarațiile martorului Serghei Russov care a confirmat că a doua zi partea vătămată pe la orele 07.00 dimineața a venit la el, avea fața cu leziuni și i-a povestit ce s-a întâmplat, că i-a fost furat telefonul și pașaportul și i-a spus că a fost bătut de către Perjuc Vladimir.

La fel, instanța de apel apreciază declarațiile părții vătămate Fedeniuc Alexandr în coroborare cu procesul-verbal de examinare a obiectului din

23.12.2015 a descifrărilor telefonice a abonatului cu nr. X (care aparține părții vătămate Fedeniuc Alexandr) și potrivit căruia s-a stabilit că: acesta a fost în aria de acoperire a acestei companii de comunicații de la 30.10.2015 ora 08:17:30 până la 23.11.2015 ora 14:33:14, la 31.10.2015 ora 23:49:52, numărul de telefon X s-a aflat în celula 3g Goianul Nou până la 01.11.2015 ora 01:56:40, după care apare în celula nr. 50883, 3G Ciorescu, precum și cu procesul-verbal de examinare a obiectului din 23.12.2015 a descifrărilor telefonice a abonatului nr. X (care aparține inculpatului Perjuc Vladimir) și potrivit căruia s-a stabilit că: acesta a fost în aria de acoperire a acestei companii de telecomunicații de la 30.05.2015 ora 17:49:58 până la 01.11.2015 ora 00:02:32 cu numărul de telefon introdus X, ultima apariție a fost în celula nr. 50883, 3G Ciorescu, după care a dispărut.

Prin raportul de expertiză medico-legală nr. 5398 din 02.11.2015 în cadrul examinării cet. Fedeniuc Alexandr s-a constatat: plagă contuză la nivelul mucoasei buzei inferioare, echimoze și excoriații la nivelul feței, edem al țesuturilor moi cu excoriații la nivelul regiunii frontale, excoriații la nivelul articulației radio-carpale pe stânga, cu extindere suprafața palmară a mâinii stângi, care au fost cauzate prin acțiunea traumatică a unui obiect contondent dur și în baza acestui criteriu, se califică ca vătămare ușoară. În momentul cauzării leziunilor s-a acționat cu o putere suficientă. Ținând cont de numărul leziunilor corporale se poate de constatat că i-au fost aplicate circa 5-6 lovituri. Ținând cont de localizarea anatomică și caracterul morfologic al leziunilor corporale prezente, cauzarea acestora în rezultatul căderii simple a corpului din poziția verticală se exclude, prin automutilare este puțin probabil.”, motivare pe care Colegiul penal lărgit o apreciază ca corectă și o acceptă.

Astfel, Colegiul penal lărgit, consideră justă concluzia instanței de apel privind încadrarea acțiunilor inculpatului în baza art. 188 alin. (2) lit. b), f) Cod penal, deoarece în cauză au fost prezentate probe ce confirmă vinovăția acestuia în săvârșirea tâlhăriei, adică atacul săvârșit asupra unei persoane în scopul sustragerii bunurilor, însoțită de aplicarea violenței periculoasă pentru viață și sănătatea persoanei, săvârșită de mai multe persoane, cu cauzarea de daune în proporții considerabile.

Mai mult, Colegiul penal lărgit conchide că, din textul recursului se evidențiază că recurenții î-și motivează contestația prin dezacordul cu modalitatea de apreciere a probelor.

Referitor la alegațiile recurentului precum că „instanța de apel neîntemeiat a respins ca fiind depus peste termen apelul declarat de Perjuc V. deoarece ultimul a lipsit atât la judecarea, cât și la pronunțarea sentinței și nu a fost informat despre adoptarea sentinței”, Colegiul penal lărgit menționează că nu pot fi reținute, or, inculpatul a știut despre examinarea cauzei penale în privința lui, a participat la ședințele de judecată din prima instanță după care la ultimele ședințe nu s-a mai

prezentat și nici nu a adus la cunoștință motivele neprezentării, subsidiar instanța de recurs susține că după pronunțarea integrală a sentinței i-a fost expediată sentința(f.d. 223 v. I) în adresa inculpatului (prin ce a întreprins măsurile posibile de a asigura drepturile inculpatului, inculpatul fiind la libertate, executând obligațiile prevăzute de legea procesual penală), însă inculpatul nu a depus vreun efort pentru a se interesa în continuare de soarta cauzei penale, considerente din care argumentele recurentului, nu pot fi acceptate de către instanța de recurs ordinar ca întemeiate.

Cât ține de individualizarea pedepsei, Colegiul penal lărgit conchide că, la aplicarea pedepsei definitive prin aplicarea prevederilor art. 84 Cod penal, instanța de apel greșit i-a stabilit inculpatului pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 9 ani, or, instanța de apel a ignorat prevederile art. 436 alin. (4) Cod de procedură penală care prevăd: La rejudecarea cauzei este interzisă aplicarea unei pedepse mai aspre sau aplicarea legii privind o infracțiune mai gravă decât numai dacă hotărîrea inițială a fost casată în baza recursului declarat de procuror sau în interesul părții vătămate din motivul că pedeapsa fixată era prea blîndă, sau în baza recursului procurorului care a solicitat aplicarea legii privind o infracțiune mai gravă.

În acest sens, Colegiul penal lărgit menționează că, instanța de apel prin decizia din 22 martie 2018(f.d. 69 – 81 v. III), în conformitate cu prevederile art. 84 alin. (1) Cod penal, i-a aplicat inculpatului Perjuc Vladimir pedeapsa definitivă de 8 ani 6 luni în penitenciar de tip semiînchis, ulterior, prin decizia instanței de recurs din 31 iulie 2018(f.d. 112 – 124 v.III) au fost admise recursurile declarate de către avocații Lupu Victor și Răileanu Petru(partei apărării) în numele inculpatului, casată decizia instanței de apel din 22 martie 2018 cu remiterea cauzei la rejudecare, astfel, instanța de apel, la rejudecarea cauzei urma să țină cont și de prevederile art. 436 alin. (4) Cod de procedură penală, și la aplicarea pedepsei definitive să nu aplice o pedeapsă mai aspră decât pedeapsa aplicată prin prima decizie a instanței de apel, adică nu mai mult de 8 ani 6 luni închisoare.

În consecință, Colegiul penal lărgit consideră că recursul ordinar declarat de către avocatul Răileanu Petru în numele inculpatului, urmează a fi admis din alte motive, cu casarea parțială a deciziei în partea stabilirii pedepsei definitive, în speță confirmându-se temeiul pentru recurs, prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, în sensul că s-a aplicat o pedeapsă individualizată contrar prevederilor legale.

12. În conformitate cu prevederile art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

DECIDE :

Admite recursul ordinar declarat de către avocatul Răileanu Petru în numele inculpatului Perjuc Vladimir, casează în partea stabilirii pedepsei definitive conform art. 84 Cod penal decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 16 ianuarie

2019, în cauza penală privind-l pe **Perjuc Vladimir XXXXX**, pronunțând următoarea hotărâre:

Conform art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, lui **Perjuc Vladimir XXXXX** definitiv i se stabilește pedeapsa sub formă de închisoare pe termen de 8(opt) ani 6(șase) luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Termenul executării pedepsei de calculat din ziua reținerii lui **Perjuc Vladimir XXXXX** cu includerea termenului arestului preventiv din 05.11.2015 până pe 23.03.2016.

În rest se mențin prevederile deciziei atacate.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **20 februarie 2020**.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecătorii

Toma Nadejda

Țurcan Anatolie

Cobzac Elena

Boico Victor